

ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน

โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง)

คำขอประทานบัตรที่ 2/2562 หมายเลขอุตสาหกรรมเขตเหมืองแร่ที่ 30546

ของ บริษัท ปิยะกิจโยธาการ จำกัด

ดังอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลแม่ทะ และหมู่ที่ 2 ตำบลหัวเสือ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

1. วิธีการทำเหมือง

การทำเหมืองจะทำเหมืองโดยวิธีเหมืองเปิด (Surface Mining) มีลักษณะเป็นขั้นบันได (Benching Method) ให้มีความสูงของแต่ละขั้นหน้าเหมืองไม่ให้สูงเกินกว่า 10 เมตร และมีความกว้างของแต่ละขั้นไม่น้อยกว่าความสูง เพื่อควบคุมความลาดเอียงรวมของหน้าเหมือง (Overall Slope) ไม่ให้เกินกว่า 45 องศา โดยเว้นพื้นที่ไม่ทำเหมืองก่อนถึงเขตคำขอประทานบัตร ระยะ 10 เมตร ทุกด้าน ยกเว้นด้านที่ติดกับประทานบัตรที่ 30470/16281 ของบริษัทฯ เอง จะทำเหมืองร่วมแผ่นผังโครงการเดียวกัน โดยใช้เครื่องจักรกลหนัก ประกอบด้วย รถขุดดักแบคโซ รถแทรคเตอร์ รถตักล้อยาง รถบรรทุกสิบล้อ และการเจาะระเบิดใช้รถเจาะไ媳ดรอลิกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกเจาะ 3 นิ้ว ไม่มีการใช้น้ำในการผลิตแร่ แต่จะใช้น้ำในการลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองที่เกิดจากกิจกรรมการทำเหมือง โดยใช้รถบรรทุกน้ำฉีดน้ำในพื้นที่โครงการ

2. ขอบเขตพื้นที่ที่จะทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง

คำขอประทานบัตรที่ 2/2562 หมายเลขอุตสาหกรรมเขตเหมืองแร่ที่ 30546 มีเนื้อที่ 162 ไร่ 0 งาน 78 ตารางวา ดังอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลแม่ทะ และ หมู่ที่ 2 ตำบลหัวเสือ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ซึ่งได้รับการประกาศกำหนดเป็นแหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ชื่อแหล่งหินโดยเวียงเทา ดอยพาวี ดอยห้าหัวเมือง ตำบลแม่ทะ จังหวัดลำปาง ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 26 กันยายน 2539 โดยนายสนธยา คุณปลื้ม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม อยู่ในเขตป่าสงวนแหงชาติป่าแม่จาง เขตป่าเพื่อเศรษฐกิจ (ป่าโซน E) อยู่ในชั้นลุ่มน้ำที่ 3 (CL3) เดิมทั้งแปลง อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของดอยเวียงเทา ลักษณะพื้นที่มีสภาพเป็นภูเขาหินปูนวางตัวอยู่ในแนวเหนือ - ใต้ ซึ่งปัจจุบันมีการทำเหมืองอยู่ มีระดับความสูงที่สูงสุดของภูเขาระหว่างด้านทิศเหนือ มีระดับความสูงประมาณ 440 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง (MSL) และมีจุดต่ำสุดอยู่ท่าทางด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ มีระดับความสูงประมาณ 410 เมตร (MSL) พื้นที่รับเชิงเขาด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นที่ตั้ง โรงโม่หิน สำนักงาน โรงซ่อมบำรุง และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ปัจจุบันมีการทำเหมืองบริเวณภูเขาทางด้านทิศใต้ของพื้นที่ ลักษณะไปจนถึงระดับความสูง 400 เมตร (MSL)

โครงการฯ ได้วางแผนใช้พื้นที่คำขอประทานบัตรสำหรับทำเหมืองเพื่อผลิตแร่ ดังสำนักงานบ้านพัก โรงซ่อม เครื่องชั้ง โรงโม่หิน คลังเก็บวัสดุระเบิด พื้นที่จัดสร้างบ่อถังตะกอน คันท่านบและร่องระบายน้ำ และที่เก็บกองเปลือกดิน โดยเว้นพื้นที่กันเขตระยะ 10 เมตร ทุกด้าน ยกเว้นด้านที่ติดกับประทานบัตรที่ 30470/16281 ของบริษัทฯ เอง มีรายละเอียดการใช้พื้นที่ตามตารางต่อไปนี้

4. ผลกระทบที่ชุมชนจะได้รับจากการดำเนินการทำเหมือง

- การจ้างแรงงานภายนอกในท้องถิ่น
- ค่าภาคหลวงเร่ให้แก่ท้องถิ่น
- การจัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ
- การซ่วยเหลือชุมชนในด้านต่างๆ เช่น ด้านสาธารณูปโภค ด้านการศึกษา และด้านการกุศล

5. ผลกระทบและแนวทางป้องกันแก่ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

5.1 การระเบิดหิน

- การเจาะธูระเปิดใช้รถเจาะไฮดรอลิก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางoko 3 นิ้ว ซึ่งมีอุปกรณ์เก็บผุนดิตมากับรถเจาะ
 - ให้มีวิศวกรควบคุมหรือผู้ฝ่ายการอบรมการใช้วัตถุระเบิด จากรมอตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นผู้ควบคุมการออกแบบการระเบิด ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - ออกแบบการระเบิดแบบถ่วงจังหวะเวลา และกำหนดให้ใช้ปริมาณวัตถุระเบิดสูงสุดไม่เกิน 60 กิโลกรัม/จังหวะถ่วง

- ทำการระเบิดไม่เกินวันละ 1 ครั้ง ในช่วงเวลา 16.00-17.00 นาฬิกา ก่อนการระเบิดทุกครั้งจะต้องให้มีพนักงานตรวจสอบพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงโดยรอบและพื้นที่ใกล้เคียงในรัศมี 100 เมตร เปิดสัญญาณเสียงเตือนให้ได้ยินในระยะรัศมี 500 เมตร และติดตั้งป้ายเตือนบนอุโมงค์การระเบิดไว้ริมเส้นทางให้ผู้สัญจรไปมาของเห็นชัดเจน

5.2 การขันส่งแร่

- ฉีดพรมน้ำบริเวณหน้าเหมืองและเส้นทางขนส่งอย่างน้อยวันละ 2 - 3 ครั้ง หรือในช่วงฤดูแล้งให้ฉีดพรมอย่างน้อยวันละ 3 – 4 ครั้ง และหมั่นดูแลสภาพผิวน้ำให้มีสภาพใช้งานได้ดีอยู่เสมอ
- ควบคุมความเร็วรถบรรทุกขนส่งแร่ที่วิ่งไป-มา ระหว่างหน้าเหมืองถึงโรงโม่หิน และการขันส่งหินออกสู่แหล่งรับซื้อภายนอก ให้ใช้ความเร็วไม่เกิน 30 กิโลเมตรต่อชั่วโมง โดยการติดตั้งป้ายเตือนไว้ริมเส้นทางให้เห็นอย่างชัดเจน
- รถบรรทุกที่ขันส่งแร่ออกไปยังแหล่งรับซื้อภายนอก ต้องอยู่ในสภาพที่ดีไม่มีรอยร้าวให้หินร่วงหล่นได้ โดยการปิดคลุมผ้าใบอย่างมิดชิด
- หลีกเลี่ยงการขันส่งแร่ออกจากโครงการในช่วงที่มีประชาชนใช้ถนนหนาแน่น เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ และกรณีที่ประชาชนได้รับอุบัติเหตุจากการรถบรรทุกขนส่งแร่จะยินดีชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างยุติธรรม
- หากได้รับการร้องเรียนจากประชาชนถึงความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นจากการคมนาคมขนส่งแร่จะรับผิดชอบและดำเนินการแก้ไขโดยทันที

ทั้งนี้ บริษัทฯ จะนำมาตราการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการดิตตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สพ.) และ มาปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป